

DECIZIE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
judecători

Valentina Clevadî
Iuliana Oprea, Iulia Sîrcu, Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Igor Staver,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Staver împotriva Direcției Administrare Fiscală Botanica a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 august 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Direcția Administrare Fiscală Botanica a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău și casată hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 17 martie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 10 februarie 2015 Igor Staver s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Administrare Fiscală Botanica mun. Chișinău cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 40/3, apartamentul nr. 107.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în vara anului 2011 a început să frecventeze Spitalul „Constructorul”, unde efectua un tratament de reparație a dinților, iar în una din zilele l-a cunoscut pe Usmanov Tilievaldî, care de asemenea frecventa spitalul, fiind supus unui tratament la piele de relaxare a mușchilor.

Susține reclamantul că, comunicând cu Usmanov Tilievaldî, acesta i-a relatat despre faptul că locuiește de unul singur, nu a fost căsătorit și nu are copii și că acesta a crescut la casa de copii, iar el i-a propus să locuiască cu acesta și să aibă grijă de el, dat fiind că vârsta înaintată nu-i permitea ultimului să se descurce de unul singur.

Astfel, între reclamant și Usmanov Tilievaldî a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare cu condiția întreținerii pe viață în formă orală, prin care ultimul s-a obligat a-i acorda acestuia ajutor și sprijin, adică întreținere în natură-hrană, îngrijire, începând cu anul 2012 până la data decesului acestuia, inclusiv și cheltuielile de înmormântare, iar, Usmanov Tilievaldî s-a obligat să-i dea în proprietate bunul imobil situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 40/3, ap. 107.

Invocă reclamantul că, prestația de întreținere la care s-a obligat, a constat în mod concret în procurarea hranei, asigurarea cheltuielilor destinate îngrijirilor medicale atunci când acestea au fost necesare, plata cheltuielilor care au rezultat nemijlocit din folosința locuinței și anume, contravaloarea serviciilor de încălzire a locuinței, televiziunii, telefonului, întreținerea fiind prestată în continuu, până la data decesului lui Usmanov Tilievaldî.

Menționează reclamantul că potrivit extrasului din Registrul de stat al populației, Usmanov Tilievaldî, născut la 17 ianuarie 1940, dar și conform buletinului acestuia, nu a fost căsătorit, și copii nu a avut, iar conform certificatului din 13 ianuarie 2015, eliberat de Agenția Relații Funciare și Cadastru, mun. Chișinău, Usmanov Tilievaldî era unicul proprietar al imobilului situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 40/3, ap. 107.

Notează reclamantul că în vara anului 2014, Usmanov Tilievaldî a declarat că ținând cont de faptul că ultimul își onora obligațiile și este recunoscător pentru aceasta, vor merge la notar pentru a încheia un contract de vânzare-cumpărare cu condiția întreținerii pe viață.

Afirmă reclamantul și faptul că defunctul era întreținut de către acesta, are consecințe juridice, deoarece ajutorul acordat constituia pentru acesta o sursă permanentă și esențială de existență, iar pe lângă alimente, îmbrăcăminte, reclamantul a fost cel care a achitat plata serviciilor comunale și a suportat în întregime toate cheltuielile de înmormântare ale lui Usmanov Tilievaldî.

Astfel, reclamantul solicită instanței de judecată admiterea acțiunii, recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare cu condiția întreținerii pe viață, încheiat între Igor Staver și Usmanov Tilievaldî în formă orală, asupra imobilului situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 40/3, ap.107 cu numărul cadastral 0100112.131.01.107 și recunoașterea dreptului de proprietate al lui Igor Staver asupra acestui imobil.

Pe parcursul judecării cauzei în prima instanță Igor Staver a depus cerere de modificare a temeiului acțiunii prin care solicita constatarea faptului acceptării succesiunii lăsate după decesul defunctului Usmanov Tilievaldî la 29 septembrie 2014, de către Igor Staver în calitate de moștenitor testamentar prin intrarea în posesia patrimoniului succesoral compus din apartamentul nr. 107, din bd. Dacia 40/3, mun. Chișinău, cu suprafața locativă 38,1 m.p., cu numărul cadastral 0100112.131.01.107, înregistrat în Registrul evidenței bunurilor imobile la ÎS „Cadastru” la 20 aprilie 2004 în baza certificatului nr. 111 din 01 octombrie 1991 (24086/04) și recunoașterea dreptului de proprietate a lui Igor Staver asupra apartamentului situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 40/3, apartamentul nr. 107, cu suprafața locativă de 38,1 m.p., cu numărul cadastral 0100112.131.01.107.

În motivarea acestei cereri, reclamantul a invocat că, la momentul adresării în instanță de judecată în procedură contencioasă, nu a știut despre existența testamentului olograf, perfectat de către defunctul Usmanov Tilievaldî, aceasta fiind găsit de către Igor Staver după adresarea în instanță de judecată și prezentat în ședința de judecată la etapa dezbaterilor judiciare.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 17 martie 2016, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral, fiind constatat faptul

acceptării succesiunii după decesul lui Usmanov Tilievaldî, la 29 septembrie 2014, de către Igor Staver în calitate de moștenitor testamentar, prin intrarea în posesia patrimoniului succesoral compus din apartamentul nr. 107 din bd. Dacia nr. 40/3, mun. Chișinău, cu număr cadastral 0100112.131.01.107 fiind recunoscut dreptul de proprietate lui Igor Staver, asupra apartamentului indicat, menționându-se că hotărârea servește temei pentru Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău pentru înregistrarea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a lui Igor Staver, născut la 10 noiembrie 1986, asupra apartamentului nr.107 din bd. Dacia nr. 40/3, mun. Chișinău, cu suprafața de 38,1 m.p., cu număr cadastral 0100112.131.01.107.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 15 aprilie 2016, Direcția de Administrare Fiscală Botanică a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 17 martie 2016 și a solicitat instanței de apel examinarea și admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare într-un alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 august 2016 s-a admis apelul declarat de Direcția de Administrare Fiscală Botanică a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău. S-a casat hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 17 martie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată a lui Igor Staver a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 05 octombrie 2016, Igor Staver a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, consideră decizia instanței de apel neîntemeiată și ilegală, deoarece la adoptarea acesteia, instanța de apel a apreciat arbitrar probele, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor sale.

Consideră recurentul că, instanța de apel și-a depășit împuternicirile sale stipulate în art. 385 CPC, și din oficiu a emis o decizie prin care a respins acțiunea, necătfind la faptul că apelantul a solicitat instanței rejudecarea pricinii, și nu a susținut respingerea acțiunii.

Susține recurentul că, instanța de apel în prezentul litigiu a susținut poziția statului, prin emiterea unei hotărâri în favoarea Direcției de Administrare Fiscală Botanică a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 05 octombrie 2016, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 august 2016 este depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În

cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 07 noiembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Direcției de Administrare Fiscală Botanica a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 decembrie 2016, recursul declarat de Igor Staver, s-a considerat admisibil și s-a fixat spre examinare într-un complet de 5 judecători pentru examinarea fondului recursului pentru 18 ianuarie 2017.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând în limitele invocate în recurs legalitatea hotărârii atacate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum denotă actele cauzei, înaintând acțiunea în judecată, cu modificările ulterioare, împotriva Direcției de Administrare Fiscală Botanica a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, Igor Staver a solicitat constatarea faptului acceptării succesiunii lăsate după decesul defunctului Usmanov Tilievaldî la 29 septembrie 2014, de către Igor Staver în calitate de moștenitor testamentar prin intrarea în posesia patrimoniului succesoral compus din apartamentul nr. 107, din bd. Dacia 40/3, mun. Chișinău, cu suprafața locativă 38,1 m.p., cu numărul cadastral 0100112.131.01.107, înregistrat în Registrul evidenței bunurilor imobile la ÎS „Cadastru” la 20 aprilie 2004 în baza certificatului nr. 111 din 01 octombrie 1991 (24086/04) și recunoașterea dreptului de proprietate a lui Igor Staver asupra apartamentului situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 40/3, apartamentul nr. 107, cu suprafața locativă de 38,1 m.p., cu numărul cadastral 0100112.131.01.107.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță la 17 martie 2016 a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii lui Igor Staver și a constatat faptul acceptării succesiunii după decesul lui Usmanov Tilievaldî, la 29 septembrie 2014, de către Igor Staver în calitate de moștenitor testamentar, prin intrarea în posesia patrimoniului succesoral compus din apartamentul nr. 107 din bd. Dacia nr. 40/3, mun. Chișinău, cu număr cadastral 0100112.131.01.107 fiind recunoscut dreptul de proprietate lui Igor Staver, asupra apartamentului indicat, menționându-se că hotărârea servește temei pentru Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău pentru înregistrarea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a lui Igor Staver, născut la 10 noiembrie 1986, asupra apartamentului nr.107 din bd. Dacia nr. 40/3, mun. Chișinău, cu suprafața de 38,1 m.p., cu număr cadastral 0100112.131.01.107.

Însă, judecând apelul declarat de Direcția de Administrare Fiscală Botanica a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, instanța de apel a găsit necesar de a admite apelul, a casa hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău 17 martie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea lui Igor Staver.

În susținerea soluției date instanța de apel a reținut că în speță, hotărârea primei instanțe este adoptată cu aprecierea eronată a normelor materiale în coroborare cu circumstanțele faptice ale pricinii.

Astfel, materialele cauzei atestă că, potrivit înscrisului anexat la f.d. 99, intitulat „testament”, scris în limba română cu grafie chirilică, ce conține semnătura din numele lui Usmanov Tilievaldî, acesta ar fi dispus pentru cauză de moarte întreaga sa avere, mobilă și imobilă, ce se va găsi în patrimoniul acestuia la data decesului în beneficiul lui Igor Staver, domiciliat în r. Strășeni, s. Scoreni, cu buletinul de identitate A 33114313, eliberat la 21 martie 2013, de of. 33, cod personal 2004033037101, acest înscris fiind datat cu 10 martie 2014.

Conform extrasului din Registrul de Stat al Populației și a buletinului de identitate, Usmanov Tilievaldî, născut la 17 ianuarie 1940, nu a fost căsătorit și nu a avut copii (f.d. 11, 17-18).

Potrivit certificatului eliberat la 13 ianuarie 2015 de către Agenția Relații Funciare și Cadastru Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, filiala ÎS „Cadastru”, Usmanov Tilievaldî era unicul proprietar al imobilului situat în mun. Chișinău, bd. Dacia 40/3, apartamentul nr. 107 (f.d. 9).

Tot, materialele cauzei atestă că, la 29 septembrie 2014 Usmanov Tilievaldî a decedat, fapt confirmat prin certificatul de deces seria DC-IV nr. 1266764 (f.d. 13).

Conform art. 1458 lit. a) Cod civil, testamentul poate fi întocmit doar în una din următoarele forme, olograf – scris în întregime personal, datat și semnat de testator.

Prin prisma normei precitate, Colegiul consideră necesar a menționa că scrierea testamentului olograf urmează a fi realizată în întregime de către testator într-o limbă posedată de testator, indiferent de felul caracterelor folosite: de mână sau de tipar, indiferent de alfabet: latin, chirilic, sau alfabetul pentru orbi etc., pe un suport material poate de hârtie, pânză, lemn, piatră, sticlă etc. și cu orice instrument utilizat: creion, cerneală, pastă, vopsea, cărbune, cretă etc. Datarea testamentului olograf cuprinde: anul luna și ziua întocmirii lui, conform art. 1464 Cod civil, și trebuie să fie semnat de testator.

Astfel, instanța de apel corect a argumentat că Igor Staver, potrivit art. 118 alin. (1) CPC are sarcina pozitivă de a dovedi prin probe pertinente și admisibile conform art. 121 și art. 122 CPC, că pretinsul „testament olograf” a fost întocmit integral și semnat de către defunctul Usmanov Tilievaldî, lipsa unor astfel de probe trezind dubii fondate referitoare la apartenența înscrisului persoanei indicate în acesta, în speță lui Usmanov Tilievaldî, dubii ce nu pot fi înlăturate de instanța de judecată în lipsa unor probe veridice ce ar demonstra incontestabil faptele menționate mai sus.

Totodată, instanța de recurs consideră justă și argumentarea instanței de apel, prin care a indicat că, cercetând semnătura expusă în buletinul de identitate seria A nr. 42021459, ce a aparținut defunctului Usmanov Tilievaldî cu semnătura aplicată în testamentul susmenționat, prin prisma art. 140 CPC, constată că semnăturile aplicate în aceste documente prezintă diferențe evidente, deslușite la o examinare vizuală, inclusiv la metoda de realizare a primei și ultimei litere, a literei „y” și „b” în semnătură. În pofida acestui fapt, Igor Staver nu a înlăturat aceste dubii, prin probe incontestabile, cum ar fi spre exemplu - expertiza grafoscopică.

Mai mult ca atât, instanța de recurs consideră dubios faptul că, Igor Staver nu a cunoscut despre pretinsul „testament olograf”, perfectat de defunctul Usmanov Tilievaldî pe numele său, în situația în care în conținutul înscrisului prezentat cu titlu de „testament olograf” se conține detalierea datelor de anchetă a reclamantului, a numărului și seriei buletinului de identitate a acestuia - fapt ce impune concluzia că defunctul ar fi trebuit neapărat să aibă acces la actul de identitate a lui Igor Staver.

Aceste circumstanțe, vin în totală contradicție și cu argumentele formulate inițial în cererea de chemare în judecată a reclamantului, care indică, că între el și defunct a avut loc „o înțelegere orală despre perfectarea unui contract de înstrăinare a bunului imobil cu condiția întreținerii pe viață”.

Colegiul reține că, instanța de apel corect a menționat că în nici un mod nu a fost probat faptul, că înscrisul prezentat (f.d. 99) este realizat personal de defunctul Usmanov Tilievaldî - condiție certă pentru legalitatea testamentului olograf, notând că trezește dubii rezonabile faptul, că o persoană în vârstă de 74 ani, care de unul singur perfectează pretinsul înscris, nu posedă grafia latină, însă operează cu termeni juridici de genul „deces”, „descendenți”, „ascendenți”, „deplinătatea facultăților mintale”, „patrimoniul” etc. Nu în ultimul rând, reținând că, defunctul deține naționalitatea de „uzbec”, fiind născut în R. Uzbekistan și nici într-un mod nu a fost probat faptul că acesta posedă - adică scria și vorbea perfect limba română.

Relevant la caz, se reține, că din cuprinsul pretinsului „testament olograf” nu rezultă faptul transmiterii pentru cauză de moarte a averii către pretinsul testator Igor Staver. La capitolul respectiv înscrisul prezintă înscrierea „las”. Este absolut ambiguă situația în care ambele părți ale presupusei convenții să fie disponibile a se prezenta în fața unui notar pentru a participa la perfectarea unei forme autentice a testamentului - preferă să o perfecteze incognito, fără a se informa despre actul juridic încheiat, în pofida pretinsei intenții și înțelegeri care ar fi existat între cei doi, invocate de reclamant inițial în cererea de chemare în judecată - de transmitere a întregii averi către acesta.

Totodată, instanța de recurs consideră că instanța de apel corect, a apreciat ca fiind obiective argumentele apelantului cu referire la faptul că reclamantul nu sa adresat după depistarea pretinsului „testament olograf” către notar cu o cerere de eliberare a certificatului de moștenitor testamentar - calitate ce ar rezulta din poziția reclamantului, solicitând în caz de necesitate și repunerea sa în termenul legal de adresare în acest.

Astfel, având în vedere că sarcina probațiunii aparține reclamantului, nerealizarea acesteia în prima instanță, precum și în instanța de apel prin prisma caracterului devolutiv al procedurii de apel este imputabilă reclamantului și în consecință generează concluzia privind netemeinicia pretențiilor înaintate, și aceasta deoarece nu a fost probat în modul stabilit că pretinsul înscris prezentat, pe care reclamantul îl pretinde fiind un „testament olograf”, ar fi fost întocmit și semnat personal de către Usmanov Tilievaldî.

Mai mult ca atât, instanța de apel just a menționat că, Igor Staver nu a prezentat probe suficiente că ar dispune de calitatea de moștenitor testamentar al lui Usmanov Tilievaldî, din considerentul că nu a fost probat că testamentul olograf prezentat ar fi fost întocmit integral și semnat de către persoana indicată în calitate de testator - Usmanov Tilievaldî.

Prin urmare, dat fiind că intimatul nu se include în nici una din categorii de succesori legali ai defunctului Usmanov Tilievaldî, conform art. 1433 Cod civil și nu a probat că este succesor testamentar al acestuia, Colegiul conchide că în speță nu sunt aplicabile dispozițiile art. 1516 Cod civil, ce instituie la alin. (3) ca succesiunea se consideră acceptată când moștenitorul depune la notarul de la locul deschiderii succesiunii o declarație de acceptare a succesiunii sau intră în posesiunea patrimoniului succesoral.

Or, neîntrunirea calității de succesor al intimatului Staver Igor denotă inadmisibilitatea constatării acceptării de către acesta a unei succesiuni prin intrarea în posesia averii ce a aparținut unei persoane, a cărui succesor nu este, contrariul nefiind probat corespunzător.

Reieșind din cele supra relatate, instanța de recurs consideră nefondate și pretențiile lui Igor Staver cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate al acestuia asupra apartamentului nr. 107 din bd. Dacia 40/3, mun. Chișinău, cu numărul cadastral 0100112.131.01.107, deoarece în cazul dat nu se întrunesc temeiurile legale de dobândire a dreptului de proprietate.

Or, conform art. 320 alin. (1) – (3) Cod civil, dreptul de proprietate asupra unui bun nou, realizat de persoană pentru sine se dobândește de către aceasta dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Dreptul de proprietate se poate dobândi, în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărâre judecătorească atunci când aceasta este translativă de proprietate. În cazurile prevăzute de lege, proprietatea se poate dobândi prin efectul unui act administrativ.

Astfel, prin prisma normelor de drept invocate în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel corect a constatat că temeiurile prevăzute de art. 385 alin. (1) lit. d) și art. 388 alin. (1) lit. d) și i) CPC pentru restituirea pricinii la rejudecare lipsesc în prezenta speță, constatând netemeinicia pretențiilor înaintate de Igor Staver, ceea ce denotă necesitatea casării hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea ca neîntemeiată, statuând că, la caz nu a fost identificată o altă elucidare decât cea reflectată mai sus, în timp ce concluzia enunțată reprezintă rezultatul efectiv al analizei și aprecierii probelor prezentate de către părți, care au constituit obiectul examinării pe parcursul judecării cauzei.

Cele supra relatate, în ansamblu atestă faptul că, concluzia instanței de apel este justă, având la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, iar argumentele aduse de recurent în susținerea poziției sale, sunt pur declarative și fără un suport legal și probatoriu.

Urmare a celor supra indicate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază critic susținerile recurentului precum că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece acestea contravin constatărilor relatate.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel din 09 august 2016.

În conformitate cu art. art. 444, 445 alin. (1) lit. a), 445 alin.(3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Igor Staver.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 09 august 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Staver împotriva Direcției Administrare Fiscală Botonica a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valentina Clevadi

judecători

Iuliana Oprea

Iulia Sîrcu

Dumitru Mardari

Galina Stratulat